

EDİTÖRDEN

Hızla gelişen ve değişen günümüz dünyasında, insanların yaşamlarını anlamlandırması ve ona göre davranması giderek daha önem arz ediyor. “Ben kimim?”, “Yaşamın anlamı nedir?”, “Neden buradayım?”, “Ne için yaşıyorum?” gibi sorular belki de insanlık tarihinin en kadim sorularıdır. Ancak bu tür soruların belirgin bir yanıtı olmadığı gibi bu sorulardan tamamen izole bir hayatın da sorgulanması gerektiğine dair kuvvetli bir inanç mevcuttur. Sokrates “Sorgulanmamış bir yaşam, yaşanmaya değmez.” derken Aristo “Önce yaşa, sonra düşün.” demiştir.

İnsanın anlam arayışı genel olarak deneyimleri sentez yapmak, birleştirmek ve anlamak için derinden gelen bir arzu olarak kabul edilir. Başkasının hayatına katkıda bulunmak, sevmek ve ölüme karşı bir tutum sergilemek yaşamda anlamın temel özellikleri olarak sıralanabilir. Yaşamlarını anlamlandıran bireylerin zorlu olaylar karşısında daha güçlü olduğu, depresif ve zorlayıcı duygularla daha kolay baş edebildikleri görülmektedir.

Yaşamın anlamını kavramaya, kişi kendini tanımakla başlar. İnsanların yaşam sanatındaki esas amacı dünyadan ziyade kendisini değiştirmek olmalıdır. Yaşamayı öğrenmek, ölmeyi öğrenmek, söyleşmeyi öğrenmek, okumayı öğrenmek gibi bütün bu alıştırmaların sentezi kişinin kendi heykelini yontması düşüncesine benzetilebilir.

Kişinin kendisini dönüştürmesi için felsefeye ihtiyacı vardır. Eğer kendinizden fazlasıyla memnunsanız, değiştirecek veya eksik gördüğünüz bir yönünüz yoksa olduğunuz gibi mutlusunuzdur ve felsefeye ihtiyacınız yoktur. Çünkü kişi, felsefeye merak ettiği için değil düşünsel ve eylemsel olarak bilge kişiye dönüşmek için başlar.

Herodot’un dediği gibi “İnsanın kaderi ruhunda saklıdır”.

Prof. Dr. Kılıçhan BAYAR

Baş Editör